5. A aprobación definitiva dos anteproxectos, proxectos de trazado ou proxectos de construción implicará a declaración de utilidade pública, da necesidade de ocupación dos bens e de adquisición dos dereitos necesarios para a execución das obras, os depósitos dos materiais sobrantes e os préstamos necesarios para executalas, sempre que veñan previstos no seu proxecto, así como para o replanteo do proxecto e as modificacións deste que, no seu caso, se puidesen aprobar posteriormente, e da urxencia da ocupación, todo iso para os efectos de expropiación, ocupación temporal ou imposición ou modificación de servidumes.

6. Unha vez aprobados definitivamente os anteproxectos, proxectos de trazado ou proxectos de construción, as limitacións á propiedade e á titularidade doutros dereitos establecidos nesta Lei serán efectivas con respecto dos terreos ós que afecte a actuación correspondente.

CAPÍTULO III

Coordinación

Artigo 23. *Coordinación co planeamento urbanístico.*

1. Os estudos e proxectos sometidos ós trámites de información pública en materia de estradas e informe das administracións afectadas, unha vez aprobados definitivamente, teñen a consideración de proxectos sectoriais de incidencia supramunicipal, segundo o disposto na lexislación autonómica de ordenación do territorio.

As determinacións contidas nos proxectos de estradas terán forza vinculante para as administracións públicas e para os particulares e prevalecerán sobre as determinacións do planeamento urbanístico vixente. As entidades locais nas que se asenten as infraestruturas obxecto do proxecto deberán adaptar ao seu planeamento urbanístico ó contido no proxecto, no que se establecerán as determinacións do planeamento urbanístico que deben ser modificadas como consecuencia da súa aprobación, no prazo que determine este último e, en todo caso, na súa primeira modificación ou revisión.

2. Nos supostos de redacción, revisión ou modificación de instrumentos de planeamento que afecten ás estradas existentes ou a actuacións previstas nos plans de estradas vixentes, o concello remitirá, con anterioridade á súa aprobación inicial, o correspondente documento ás administracións titulares das estradas afectadas para que emitan informe sobre este no prazo dun (1) mes, con carácter vinculante.

3. Nos treitos urbanos das estrada, o instrumento de planeamento urbanístico determinará a aliñación de edificación, que poderá fixarse, de xeito motivado, a unha distancia inferior á que prevé esta Lei con carácter xeral para a liña límite de edificación das estradas, valorando a existencia de edificacións continuadas preexistentes, así como a concorrencia de razóns técnicas, socioeconómicas ou de orografía do terreo que poidan aconsellar a redución.

4. Cando con motivo da redacción, revisión ou modificación de instrumentos de planeamento pasen a clasificarse como urbanizables terreos adxacentes ás estradas, destinaranse ó sistema xeral viario, incluíndoos como parte do sector de solo urbanizable, os terreos comprendidos entre a liña exterior da zona de dominio público e a liña límite de edificación.

No instrumento de planeamento preverase a obtención deses terreos por parte da administración titular da estrada mediante cesión obrigatoria ou ocupación directa, nos termos previstos na lexislación autonómica en materia de ordenación urbanística.

Artigo 24. *Coordinación con outras administracións.*

1. O Plan Director de Estradas e os plans sectoriais de estradas autonómicos e das entidades locais de Galicia deberán coordinarse entre si e co Plan de Estradas do Estado en canto se refire ás súas mutuas incidencias, para garantir a unidade do sistema de comunicacións e harmonizar os intereses públicos afectados.

2. Correspóndelle á consellería da Xunta de Galicia competente en materia de estradas fixar as directrices que rexan os plans sectoriais de estradas das entidades locais de Galicia e supervisar a súa execución, a fin de coordinar a planificación e garantir a coherencia e funcionalidade do sistema viario da Comunidade Autónoma.

TÍTULO III

Construción, financiamento e explotación

CAPÍTULO I

Construción

Artigo 25. *Modalidades de execución das obras.*

A execución das obras de estradas poderá realizarse directamente polo órgano competente da administración promotora da actuación ou ben a través de contrato, encomenda ou convenio, de conformidade coas disposicións vixentes.

Artigo 26. *Dirección e inspección das obras.*

Os obras de estradas serán executadas baixo a dirección ou inspección da administración promotora da actuación.

Artigo 27. *Actuacións de interese xeral.*

As obras de estradas promovidas pola administración autonómica ou polas entidades locais de Galicia, incluíndo todas as actuacións necesarias para a súa execución, así como as realizadas nas zonas onde se sitúen os seus elementos funcionais, no resto da zona de dominio público ou na zona de servidume, constitúen actuacións de interese xeral e, polo tanto, non están sometidas a licenza ou calquera outro acto de control preventivo municipal previsto na lexislación reguladora das bases do réxime local.

A execución das ditas obras, sempre que se realice de acordo cos proxectos aprobados, unicamente poderá ser suspendida pola autoridade xudicial.

BORRADOR

Artigo 28. *Expropiacións.*

1. As expropiacións ou ocupacións temporais de bens e dereitos e a imposición ou modificación de servidumes, no seu caso, necesarias para a execución de obras de estradas ás que se refire esta Lei efectuaranse de acordo co establecido na lexislación vixente en materia de expropiación forzosa.

2. A administración titular subrogarase na posición xurídica da persoa expropiada para os efectos do seu dereito ó aproveitamento urbanístico que lle corresponda ós terreos expropiados.

3. Non obstante, a administración titular poderá expropiar unicamente o solo como en situación rural, deixando o aproveitamento urbanístico, ou o dereito a el, en posesión da persoa expropiada sempre que esta o solicite, a administración titular o considere oportuno e sexa posible conforme á lexislación e ó planeamento urbanístico.

Artigo 29. *Reposición de servizos e bens afectados.*

No caso de que deban ser expropiados servizos ou bens afectados pola execución das obras, a administración promotora poderá optar en substitución da expropiación pola súa reposición. A titularidade destes servizos e bens repostos, así como as responsabilidades derivadas do seu funcionamento, mantemento, conservación e explotación, corresponderalle á persoa que fose a súa titular orixinaria.

No caso de que a administración promotora opte pola reposición dos servizos ou bens que resulten afectados polas obras de estradas, as persoas titulares están obrigadas á facilitar que as obras de reposición se poidan iniciar no prazo que, considerando as circunstancias concorrentes, lle sexa notificado en cada caso.

CAPÍTULO II

Financiamento

Artigo 30. *Financiamento das actuacións.*

1. O financiamento das actuacións levadas a cabo nas estradas reguladas por esta Lei, poderá realizarse por unha ou varias das seguintes modalidades:

a) Mediante as consignacións que a tal fin se inclúan nos presupostos da administración titular.

b) Mediante contratos para a construción e/ou explotación das estradas en réxime de concesión de obra pública, financiándose nese caso mediante os recursos propios das sociedades concesionarias, os alleos que estas mobilicen, as subvencións ou outro tipo de achega económica por parte da administración concedente e, no seu caso, as achegas doutras administracións públicas distintas da concedente e o financiamento que puidera provir doutros organismos nacionais ou internacionais.

BORRADOR

c) Mediante procedementos de colaboración con outras administracións públicas, sociedades ou entes públicos, con outros organismos locais, nacionais, comunitarios ou internacionais, ou con particulares.

d) Mediante os recursos xerados pola explotación das estradas.

e) Mediante o establecemento de contribucións especiais.

f) Mediante calquera outros mecanismos previstos nesta Lei ou na normativa urbanística, patrimonial ou de contratación administrativa.

2. Nos treitos das estradas onde se estableza un pago de peaxe ou taxa polo seu uso, a administración titular poderá establecer medidas ou procedementos compensatorios que veñan a reducir ou anular o pago directo pola persoa usuaria.

Artigo 31. *Recursos xerados pola explotación das estradas.*

As estradas reguladas por esta Lei poderán xerar recursos económicos a favor da administración titular da rede conforme ó seguinte:

a) Mediante o establecemento de taxas creadas consonte á normativa tributaria.

b) Mediante o alleamento de propiedades e terreos de carácter patrimonial que formen parte da rede de estradas.

c) Mediante o alleamento do aproveitamento urbanístico dos terreos que conforman o dominio público viario ou doutros terreos de carácter patrimonial que formen parten da rede de estradas.

d) Pola recadación das indemnizacións por danos, procedementos de execución subsidiaria, multas coercitivas e sancións derivadas das infraccións cometidas en aplicación desta Lei.

Artigo 32. *Contribucións especiais.*

1. Poderán impoñerse contribucións especiais cando da execución das obras que se realicen para a construción de estradas, vías de servizo ou accesos resulte a obtención por persoas físicas e xurídicas dun beneficio especial, aínda que este non poida fixarse nunha cantidade concreta. O aumento do valor de determinadas fincas a causa da execución das obras terá a estes efectos a consideración de beneficio especial.

2. Serán suxeitos pasivos destas contribucións especiais aqueles que se beneficien de modo directo coas estradas ou accesos a executar e, especialmente, as persoas titulares das fincas e establecementos contiguos e os das urbanizacións que resulten melloradas na súa comunicación.

3. As contribucións especiais devengaranse no momento da recepción das obras ou, no seu defecto, no da súa posta en servizo.

BORRADOR

4. A base impoñible estará constituída polo custo total das obras, incluíndo, no seu caso, todos os custos adicionais inherentes á súa execución e, en particular, o custe das expropiacións que deban realizarse.

5. A base liquidable determinarase pola seguinte porcentaxe da base impoñible:

a) Con carácter xeral, ata o vinte e cinco por cen (25%).

b) En vías de servizo, ata o cincuenta por cen (50%).

c) Nos accesos de uso particular a fincas, establecementos, instalacións, explotacións ou urbanizacións, ata o noventa por cen (90%).

6. Para obter a cota tributaria, a base liquidable das contribucións especiais repartirase entre os suxeitos pasivos establecendo un tipo de gravame para cada un deles que atenda a aqueles criterios obxectivos que, segundo a natureza das obras, construcións ou circunstancias que concorran naqueles, se determinen de entre os seguintes:

a) Superficie das fincas, establecementos, instalacións, explotacións ou urbanizacións beneficiadas.

b) Situación, proximidade e accesos á estrada das fincas, establecementos, instalacións, explotacións ou urbanizacións.

c) Aqueloutras que se determinen no documento regulador da contribución especial, en atención ás circunstancias particulares que concorran na actuación.

7. O establecemento de contribucións especiais nos supostos a que se refire esta Lei correspóndelle á administración promotora da actuación segundo o disposto na normativa de aplicación en cada caso.

CAPÍTULO III

Explotación

Artigo 33. *Concepto de explotación.*

1. A explotación do dominio público viario comprende as operacións de conservación e mantemento, así como todas as accións encamiñadas á súa defensa, mellor uso e aproveitamento.

2. A conservación e mantemento do dominio público viario comprende as actividades necesarias para preservar o estado dos seus bens e manter a vialidade da rede de estradas.

3. A defensa do dominio público viario comprende as accións dirixidas a protexelo e evitar as actividades que o prexudiquen ou menoscaben, así como a manter a funcionalidade e seguridade viaria da rede de estradas.

BORRADOR

4. O mellor uso e aproveitamento do dominio público viario refírese ás actuacións encamiñadas a facilitalo seu emprego nas mellores condicións de seguridade e comodidade. Comprenderá, a estes efectos, as intervencións en materia de información e sinalización e a ordenación de accesos e usos das zonas de protección.

5. A administración titular da estrada é a única competente para a súa sinalización permanente, debéndose considerar ilegal, a todos os efectos, toda sinalización establecida por calquera outra persoa ou entidade sen previa autorización daquela.

6. A administración titular da estrada poderá convir cos concellos nos que se sitúe unha travesía o que estime procedente en orden a mellorar a explotación e integración urbana daquela.

7. Corresponderalle ós concellos a conservación e mantemento de todos os elementos que, estando situados no dominio público viario, non formen parte da estrada nin dos seus elementos funcionais e lle sirvan a aqueles para exercer as súas competencias propias.

Artigo 34. *Modos de explotación.*

1. A administración titular da rede, como regra xeral, xestionará e explotará directamente o dominio público viario, incluíndo as súas travesías, cuxa utilización será gratuíta para as persoas usuarias salvo que se estableza unha taxa polo seu uso.

2. O dominio público viario tamén poderá ser explotado a través de calquera dos sistemas de xestión previstos na lexislación de contratos do sector público.

3. A administración titular da rede poderá crear entidades ó obxecto de xestionar a explotación do dominio público viario.

Artigo 35. *Dirección e inspección da explotación.*

A explotación do dominio público viario realizarase baixo a dirección ou inspección da administración titular da rede.

Artigo 36. *Limitacións á circulación.*

A administración titular da rede de estradas, no ámbito das súas competencias, poderá impoñer de xeito motivado limitacións temporais ou permanentes á circulación en certos treitos daquela, así como para determinados tipos de vehículos, nos supostos previstos na normativa en materia de circulación.

TÍTULO IV

Protección do dominio público viario

CAPÍTULO I

Delimitación de zonas

BORRADOR

Artigo 37. *Zona de dominio público.*

1. A zona de dominio público está integrada polos terreos ocupados por tódolos elementos do dominio público viario adquiridos por título lexítimo pola administración titular.

2. A zona de dominio público adxacente é a parte da zona de dominio público formada polos terreos adxacentes ás estradas e ós seus elementos funcionais, adquiridos por título lexítimo pola administración titular pero non ocupadas directamente pola explanación das estradas ou pola dos seus elementos funcionais. A estes efectos a distancia entre a aresta exterior da explanación correspondente ás calzadas e elementos funcionais previstos e o límite exterior da zona de dominio público adxacente, medida horizontal e ortogonalmente dende a primeira, non poderá ser superior a:

a) Quince metros (15 m) no caso de autovías, autoestradas e vías para automóbiles.

b) Dez metros (10 m) no caso de estradas convencionais e elementos funcionais.

3. Naqueles treitos de estrada nos que existan túneles, pontes, viadutos, estruturas ou obras similares, adquiriranse e pasarán a formar parte da zona de dominio público adxacente, como regra xeral, os terreos comprendidos entre a proxección vertical das liñas exteriores de delimitación das obras sobre o terreo.

En todo caso, cando menos, adquirirase e pasará a formar parte da zona de dominio público adxacente o terreo ocupado polos soportes e cimentacións das estruturas ou obras similares e unha franxa de terreo de tres metros ó redor deles.

Artigo 38. *Zonas de protección da estrada e liña límite de edificación.*

1. Para a protección do dominio público viario e a debida prestación do servizo público viario, ademais da zona de dominio público, establécense as zonas de protección da estrada denominadas de servidume e de afección, así como o trazado da liña límite de edificación.

2. A efectos do réxime xurídico de protección do dominio público viario, os ramais de enlace e as vías de xiro de intersección terán a consideración de estradas convencionais.

3. Cando pola proximidade das calzadas, enlaces e outros supostos, as zonas de dominio público, de servidume ou de afección se superpoñan entre elas, prevalecerá en todo caso o réxime establecido para a zona de dominio público sobre a de servidume e o desta sobre a de afección, calquera que sexa a estrada ou elemento funcional determinante.

4. Nos treitos urbanos das estradas non se establecen nin zonas de protección da estrada nin liña límite de edificación.

5. As persoas propietarias dos terreos, construcións, establecementos, instalacións ou calquera outros bens situados nas zonas de protección das estradas e as titulares das actividades que se desenvolvan naqueles, están obrigadas a conservalos nas debidas condicións de limpeza e seguridade para que non afecten ó adecuado funcionamento do servizo público viario, debendo executar as obras e actuacións necesarias para mantelos nas debidas condicións. Serán responsables dos danos e perdas causados polo incumprimento desta obriga.

BORRADOR

Artigo 39. *Delimitación da zona de servidume.*

1. A zona de servidume está formada por dúas franxas de terreo, unha a cada lado da estrada, delimitadas interiormente polas liñas exteriores da zona de dominio público e exteriormente por dúas liñas paralelas ós ditos límites e medidas horizontal e ortogonalmente dende eles, a unha distancia de:

a) Dez metros (10 m) no caso de autoestradas, autovías e vías para automóbiles.

b) Cinco metros (5 m) no caso de estradas convencionais e elementos funcionais.

2. No caso de que existan túneles, pontes, viadutos, estruturas ou obras similares, os terreos comprendidos entre a proxección ortogonal das liñas exteriores de delimitación das obras sobre o terreo que non formen parte da zona de dominio público, formarán parte da zona de servidume.

Artigo 40. *Delimitación da zona de afección.*

1. A zona de afección está formada por dúas franxas de terreo, unha a cada lado da estrada, delimitadas interiormente polas liñas exteriores da zona de servidume e exteriormente por dúas liñas paralelas ás arestas exteriores da explanación e medidas horizontal e ortogonalmente dende elas, a unha distancia de:

a) Cen metros (100 m) no caso de autoestradas, autovías e vías para automóbiles.

b) Trinta metros (30 m) no caso de estradas convencionais e elementos funcionais.

2. No caso de que existan túneles, pontes, viadutos, estruturas ou obras similares, as liñas exteriores de delimitación das obras asumirán a función das arestas exteriores da explanación a efectos da determinación da zona de afección.

Artigo 41. *Delimitación da liña límite de edificación.*

1. A liña límite de edificación está situada a ambos lados da estrada cun trazado que discorre paralelo ás liñas exteriores de delimitación das calzadas a unha distancia, medida horizontal e ortogonalmente a aquelas, de:

a) Cincuenta metros (50 m) no caso de autoestradas, autovías e vías para automóbiles.

b) Quince metros (15 m) no caso de estradas convencionais e elementos funcionais.

2. No suposto de que as distancias establecidas no punto anterior queden incluídas dentro da zona de dominio público ou da zona de servidume, a liña límite de edificación establecerase na liña límite exterior da zona de servidume.

3. A administración titular da rede de estradas poderá excepcionalmente tramitar un expediente de redución das distancias sinaladas neste artigo, fóra dos treitos urbanos, sempre que quede garantida a ordenación das marxes da estrada, o adecuado control dos seus accesos e a

BORRADOR

seguridade viaria, cando nunha estrada, ou en treitos concretos dela, as características do lugar fagan extraordinariamente dificultoso o respecto ás distancias sinaladas.

Serán trámites preceptivos na tramitación do expediente a emisión dun informe vinculante por parte da consellería competente en materia de estradas e a dun informe do concello polo que discorra a estrada ou treito. A resolución do expediente publicarase no Diario Oficial de Galicia.

Artigo 42. *Dereitos preexistentes e indemnizacións.*

1. O establecemento e delimitación das zonas de protección e da liña límite de edificación, tanto das estradas existentes como das novas que se constrúan, así como as limitacións sinaladas nesta Lei e o réxime de usos autorizables que se regula nela, non alteran a situación de propiedade preexistente dos terreos ós que afecta nin a titularidade dos dereitos de terceiros sobre eles. Tampouco xera dereito a indemnización algunha para as persoas titulares dos dereitos sobre os terreos afectados.

2. A ocupación dos terreos da zona de servidume para o emprazamento de instalacións ou a realización de actividades públicas directamente vinculadas coa construción ou mantemento da estrada e, en xeral, cando o requira o servizo público viario, dará lugar a indemnización polos danos e perdas causados polo seu emprego.

CAPÍTULO II

Usos autorizables

Artigo 43. *Usos autorizables na zona de dominio público.*

1. Na explanación da estrada e nos seus elementos funcionais só se poderán autorizar os seguintes usos:

a) Cruzamentos subterráneos ou aéreos que sexan imprescindibles para dar continuidade ás redes e infraestruturas de servizos públicos ou para conectarse a eles.

b) Pasos inferiores ou superiores.

c) Obras de acceso á propia estrada.

d) Excepcionalmente, apoios de redes e infraestruturas aéreas de servizos públicos cando sexan empregados de xeito compartido coa rede de alumeado público en estradas convencionais e elementos funcionais, fóra dos seus treitos urbanos e sempre que non se trate de apoios de redes eléctricas de alta tensión.

e) Excepcionalmente, conducións subterráneas lonxitudinais correspondentes a redes e infraestruturas de servizos públicos, cando se xustifique debidamente que polas condicións extremadamente dificultosas da orografía do terreo, ou pola súa condición urbana, non existe outra solución tecnicamente viable e se sitúen, preferentemente, fóra da calzada e, cando sexa posible, tamén das súas beiravías.

2. Na zona de dominio público adxacente só se poderán autorizar os seguintes usos:

BORRADOR

a) Usos autorizables na explanación e nos seus elementos funcionais.

b) Conducións subterráneas lonxitudinais correspondentes a redes e infraestruturas de servizos públicos.

c) Excepcionalmente, apoios de redes e infraestruturas aéreas de servizos públicos, cando polas condicións orográficas do terreo resulta tecnicamente inviable retiralos a maior distancia en estradas convencionais e elementos funcionais, fóra dos seus treitos urbanos e sempre que non se trate de apoios de redes eléctricas de alta tensión.

3. En ningún caso se autorizarán obras na zona de dominio público que prexudiquen a integridade da estrada, a seguridade viaria ou a súa adecuada explotación.

Artigo 44. *Usos autorizables na zona de servidume.*

1. Na zona de servidume das estradas só se poderán autorizar os seguintes usos:

a) Usos autorizables na zona de dominio público adxacente.

b) Cultivos agrícolas.

c) Plantación e tala de arborado.

d) Peches completamente diáfanos, sobre piquetes sen cimentación de obra de fábrica, por circunstancias especiais de aproveitamento agrícola ou gandeiro debidamente acreditadas.

e) Movementos de terra e explanacións.

f) Excepcionalmente, viarios, aparcamentos, illotes e zonas axardinadas de uso público.

2. En ningún caso se autorizarán obras na zona de servidume que prexudiquen a integridade da estrada, a seguridade viaria ou a súa adecuada explotación.

Artigo 45. *Usos autorizables na zona de afección.*

Na zona de afección poderanse autorizar todos aqueles usos que non prexudiquen a integridade da estrada, a seguridade viaria ou a súa adecuada explotación, coas excepcións establecidas na presente Lei na parte da zona de afección comprendida entre a estrada e a liña límite de edificación.

Artigo 46. *Usos autorizables entre a estrada e a liña límite de edificación.*

Entre a estrada e a liña límite de edificación prohíbese calquera tipo de construción de nova planta, por encima ou por debaixo da rasante do terreo, os peches non diáfanos ou de fábrica, así como a instalación, excepto cruzamentos, dos apoios das redes e infraestruturas aéreas de servizos públicos, coas excepcións establecidas nesta Lei.

O réxime establecido nesta Lei non modificará, en ningún caso, o disposto na normativa urbanística para os edificios fóra de ordenación.

BORRADOR

CAPÍTULO III

Autorizacións

SECCIÓN 1.ª - CONDICIÓNS XERAIS

Artigo 47. *Réxime xeral e competencia.*

1. A execución de obras, instalacións ou a realización de calquera outra actividade na zona de dominio público da estrada ou nas súas zonas de protección está suxeita ó deber de obter a correspondente autorización previa, salvo que expresamente sexa permitida por esta Lei ou polo seu regulamento.

2. A competencia para autorizar a execución de obras, instalacións ou a realización de calquera outra actividade na zona de dominio público da estrada ou nas súas zonas de protección corresponde á administración titular da estrada.

No caso de obras, instalacións ou actividades, non executadas pola administración titular da estrada, na parte da zona de dominio público dos treitos urbanos distinta das calzadas e das súas beiravías, as anteditas autorizacións serán outorgadas polos concellos, previo informe vinculante da administración titular da estrada. Ese informe será tamén preciso no caso de obras a realizar polo propio concello.

3. No outorgamento de autorizacións imporanse as condicións que, en cada caso, se consideren oportunas para evitar danos e perdas á estrada, ás zonas de protección, ós seus elementos funcionais, á seguridade da circulacións viaria ou á adecuada explotación da estrada.

4. A autorización á que se refire este precepto é independente e enténdese sen prexuízo doutras licencias ou autorizacións que sexan necesarias para a execución das obras, instalacións ou actividades de que se trate.

Artigo 48. *Tramitación.*

1. Os procedementos de outorgamento de autorizacións iniciaranse por solicitude da persoa interesada e tramitarase segundo o disposto na lexislación en materia de procedemento administrativo, excepto no expresamente regulado nesta Lei ou no seu regulamento.

2. A resolución e notificación do expediente deberá producirse no prazo de seis (6) meses a contar dende o día seguinte a que a solicitude teña entrado no rexistro da administración do órgano competente para a súa tramitación. O transcurso do dito prazo sen que se teña practicado a notificación da resolución permitirá á persoa interesada entender desestimada a súa pretensión por silencio administrativo.

3. Con carácter previo á solicitude de autorización, as persoas interesadas poderán consultar ó órgano ó que lle corresponda outorgar a autorización sobre a viabilidade da actuación pretendida, así como obter información e orientación acerca dos requisitos técnicos e xurídicos que as disposicións vixentes lle impoñan.

BORRADOR

Artigo 49. *Efectos da autorización.*

1. As autorizacións outorgaranse a reserva das demais licencias e autorizacións necesarias, sen prexuízo de terceiro e deixando a salvo os dereitos preexistentes sobre os terreos ou bens. Non suporán en ningún caso a cesión do dominio público, nin a asunción pola administración titular de responsabilidade algunha respecto da persoa titular da autorización ou de terceiros.

2. As actuacións poderán ser inspeccionadas en todo momento polo persoal da administración titular da estrada ou da que outorgou a autorización.

3. Finalizadas as obras ou instalacións autorizadas, documentarase a súa terminación, estado e conformidade cos termos da autorización. No seu caso, faranse constar os reparos de xeito pormenorizado e concederase un prazo proporcionado para a súa corrección. A acta de conformidade implicará o permiso de uso das obras ou instalación.

4. As autorizacións outorgadas para a realización de obras, instalacións ou actividades na zona de dominio público serano en precario, quedando obrigado a persoa solicitante a retirar á súa costa os elementos instalados cando sexa necesario por motivo de calquera obra a realizar na estrada pola administración titular desta.

5. As autorizacións outorgadas para a realización de obras, instalacións ou actividades na zona de dominio público exclúen o abono á persoa interesada de calquera indemnización por razón dos danos ou perdas ocasionados pola explotación e uso da estrada, incluíndo os causados polo tráfico, ou por calquera obra a realizar na estrada pola administración titular desta, incluíndo as de conservación. Nese caso, a reposición das obras e elementos amparados pola autorización será de conta da persoa interesada.

Artigo 50. *Modificación ou suspensión de autorizacións.*

1. A administración titular da estrada poderá, en calquera momento, modificar ou suspender temporal ou definitivamente a autorización nos casos seguintes:

a) Cando a actuación produza danos no dominio público viario.

b) Por incumprimento das condicións da autorización.

c) Por poñer en risco a seguridade viaria.

d) Cando se alteren os supostos determinantes do seu outorgamento.

2. O procedemento para modificar ou suspender a autorización iniciarase de oficio ou a instancia de parte, e será instruído pola administración titular da estrada. En todo caso, antes de elevar a proposta de resolución, daráselle audiencia ás persoas interesadas co fin de que poidan formular cantas alegacións que conveñan ós seus dereitos.

BORRADOR

Artigo 51. *Garantías.*

1. A realización de calquera actuación no dominio público viario poderá requirir a constitución polas persoas interesadas da correspondente garantía por unha contía que será determinada pola administración titular da estrada.

2. A garantía, que se manterá durante o prazo dun ano dende a data do acta de conformidade, será independente das taxas que, con carácter xeral, se devenguen pola tramitación do expediente da autorización e sen prexuízo das responsabilidades en que se puidese incorrer polo incumprimento das condicións establecidas naquela.

3. No suposto de que as persoas interesadas ocasionasen danos ou perdas ó dominio público viario, a administración titular da estrada incautará a garantía na contía equivalente ós ditos danos e perdas. En todo caso, a persoa interesada deberá indemnizar á administración titular polos danos e perdas que exceden do importe da contía incautada.

4. Se a obra se deteriora ou arruína con posterioridade á expiración do prazo de garantía por vicios ocultos da construción, a persoa titular da autorización responderá dos danos e perdas ocasionados durante o prazo de vinte (20) anos a contar dende a data do acta de conformidade.

SECCIÓN 2.ª - CONDICIÓNS PARTICULARES

Artigo 52. *Accesos.*

A administración titular da rede poderá limitar e ordenar os accesos ás estradas e establecer, con carácter obrigatorio, os lugares e as condicións en que tales accesos se poidan construír, atendendo á normativa vixente e aplicando criterios de intensidade de tráfico, seguridade viaria e funcionalidade e explotación da estrada. En todo caso, será prioritario o emprego de accesos existentes.

Artigo 53. *Publicidade.*

1. Fóra dos treitos urbanos, queda prohibida a colocación, fixa ou provisional, de carteis ou outros elementos publicitarios que sexan visibles desde a zona de dominio público da estrada, sen que esta prohibición poida dar dereito a indemnización.

2. Nos treitos urbanos a disposición de publicidade estará sometida ás ordenanzas municipais, debendo situarse fóra da zona de dominio público, e non afectar nin interferir na sinalización, alumeado ou balizamento da estrada.

3. Para os efectos desta Lei non teñen a consideración de publicidade:

a) Os carteis informativos instalados ou autorizados pola administración titular da estrada. A estes efectos, considéranse carteis informativos:

1.º As sinais e carteis de circulación, e os seus paneis complementarios.

2.º A sinalización turística oficial de lugares, paraxes e paisaxes de interese natural ou cultural.

BORRADOR

3.º Os que sinalicen instalacións de carácter público vinculadas ó sistema de transporte.

4.º Os que se refiran a actividades ou obras que afecten á estrada ou informen sobre o estado da vía e demais circunstancias relacionadas co tráfico.

5.º Os que informen da estación de servizo máis próxima e sobre os prezos dos produtos enerxéticos naquela e nas inmediatamente posteriores.

b) Os rótulos dos establecementos mercantís ou industriais que sexan indicativos da súa actividade, sempre que se sitúen nos edificios e terreos en que aqueles desenvolvan a súa actividade, máis separados da estrada que a liña límite de edificación e a unha distancia da calzada non inferior á súa altura.

c) Os anuncios de espectáculos, celebracións ou probas culturais, deportivas ou similares, debidamente autorizados e que se desenvolvan na propia estrada, sempre que a súa celebración sexa ocasional.

CAPÍTULO IV

Medidas de protección da legalidade viaria

Artigo 54. *Réxime xeral e competencia.*

A competencia para a execución das medidas de protección da legalidade viaria previstas neste capítulo correspóndelle á administración titular da estrada, que poderá requirir o auxilio da forza pública, cando resultase necesario para a súa execución. Na parte da zona de dominio público dos treitos urbanos distinta das calzadas e das súas beiravías, as anteditas medidas de protección poderás ser tamén adoptadas polos concellos.

Artigo 55. *Medidas de protección.*

1. A administración competente poderá dispoñer, sen mais trámites, en resolución motivada a inmediata paralización das obras e a suspensión dos usos non autorizados ou que non se axusten ás condicións establecidas nas correspondentes autorizacións outorgadas por ela.

2. A administración competente poderá instar, mediante a oportuna notificación ás empresas subministradoras de servizos públicos, para que procedan a suspender no prazo de sete (7) días naturais o subministro do servizo correspondente ás obras ou usos nos que se tivese disposto a súa paralización ou suspensión. A suspensión do subministro só se poderá levantar unha vez se teña procedido á legalización das obras ou uso ou trala notificación en tal sentido da administración competente ás empresas subministradoras.

3. A administración competente poderá precintar as obras ou instalacións e ordenar á persoa responsable da actuación, obra ou uso a retirada, no prazo de dous (2) días naturais, da maquinaria e dos materiais acopiados. Se incumprise a obriga de retirada, esta poderá realizarse, sen máis trámites, pola administración competente, á costa daquela.

4. Se as actuacións non autorizadas ou que non se axustan á autorización supoñen un risco grave para a seguridade viaria, a administración competente poderá adoptar, a costa da persoa

responsable e sen máis trámites, as medidas que estime oportunas para garantir a seguridade da circulación.

5. Na resolución de paralización ou suspensión, ordenarase a incoación dun expediente de reposición da legalidade viaria que, unha vez instruído e previa audiencia á persoa responsable, resolverá sobre a posible legalización das obras ou usos.

6. No caso de que se apreciase que puideran ser legalizables, instarase á persoa responsable para que, no prazo de sete (7) días naturais, solicite a legalización da actuación.

Se a persoa responsable non solicita a legalización no dito prazo ou cando a actuación non fose legalizable, a administración competente poderá acordar en resolución motivada a demolición das obras e a suspensión definitiva dos usos e o restablecemento da realidade física alterada, requirindo á persoa responsable a que proceda ó seu cumprimento no prazo que se lle conceda, que debe ser proporcional ás circunstancias da actuación a realizar.

Transcorrido o prazo sen que a persoa responsable atendese ó requirimento, a administración competente procederá, sen máis trámites, á execución subsidiaria a costa daquela.

Artigo 56. *Retirada de obxectos ou elementos abandonados.*

A administración competente retirará, sen máis trámites e a costa da persoa responsable, tódolos obxectos ou elementos abandonados, instalados ou depositados no dominio público viario que menoscaben a seguridade viaria ou obstaculicen o normal uso e explotación da estrada.

Artigo 57. *Obras ruinosas.*

Cando unha obra ou instalación situada entre a estrada e a liña límite de edificación acade un estado ruinoso que poida provocar danos á estrada ou constituír un perigo para a circulación, a administración competente adoptará as medidas necesarias, instando ó concello no que se atope a obra ou instalación a incoar un expediente de declaración de ruína e a subseguinte demolición, no seu caso.

Artigo 58. *Danos e perdas causados ó dominio público viario.*

1. A administración titular da estrada procederá, sen máis trámites e con cargo á persoa causante, á execución das medidas necesarias para a reparación dos danos producidos ó dominio público viario e á restitución da realidade física alterada nel, cando supoñan un risco grave para a seguridade viaria.

2. A persoa causante dos danos deberá abonar á administración titular da estrada a indemnización polos danos e perdas ocasionados no prazo que, a tal efecto, se lle conceda. No caso de que un asegurador tivese asumido o risco derivado da responsabilidade civil da persoa causante dos danos, a administración titular da estrada poderá requirirlle directamente a aquela o pago da indemnización polos danos e perdas causados ó dominio público viario.

BORRADOR

Artigo 59. *Compatibilidade de actuacións.*

As medidas de protección da legalidade viaria recollidas neste Capítulo, incluíndo expresamente as indemnizacións por motivo dos danos e perdas causados ó dominio público viario, adoptaranse sen prexuízo das sancións e responsabilidades que resulten procedentes e poderán ordenarse e executarse tanto independentemente como dentro do procedemento de sanción previsto nesta Lei.

TÍTULO V

Réxime sancionador

CAPÍTULO I

Infraccións

Artigo 60. *Infraccións viarias.*

Teñen a consideración de infraccións administrativas viarias as accións que vulneren as prescricións contidas nesta Lei, de acordo coa tipificación que se establece nela.

Artigo 61. *Tipificación das infraccións.*

1. Son infraccións leves:

a) Realizar obras, instalacións, usos ou actuacións nas zonas de protección da estrada, levadas a cabo sen as autorizacións requiridas ou incumprindo algunha das prescricións impostas nas autorizacións outorgadas, cando poidan ser obxecto de legalización posterior na súa totalidade.

b) Colocar, verter, arroxar ou abandonar nos elementos funcionais ou na zona de dominio público adxacente, obxectos, elementos ou materiais de calquera natureza, sempre que non poñan en perigo ás persoas usuarias da estrada.

c) Incumprir calquera prohibición establecida nesta Lei, así como omitir a realización dos actos a que obriga, sempre que non estean considerados como infraccións graves ou moi graves.

2. Son infraccións graves:

a) Realizar obras, instalacións, usos ou actuacións non permitidas nas zonas de protección da estrada ou incumprindo algunha das prescricións impostas nas autorizacións outorgadas cando, neste último caso, non fose posible a súa legalización posterior.

b) Realizar obras, instalacións, usos ou actuacións na zona de dominio público da estrada, levadas a cabo sen as autorizacións requiridas ou incumprindo algunha das prescricións impostas nas autorizacións outorgadas, cando poidan ser obxecto de legalización posterior na súa totalidade.

BORRADOR

c) Colocar, verter, arroxar ou abandonar nos elementos funcionais ou na zona de dominio público adxacente, obxectos, elementos ou materiais de calquera natureza, cando poñan en perigo ás persoas usuarias da estrada.

d) Colocar, verter, arroxar ou abandonar na explanación da estrada, pero fóra da calzada e das beiravías, obxectos, elementos ou materiais de calquera natureza, sempre que non poñan en perigo ás persoas usuarias da estrada.

e) Deteriorar intencionadamente calquera elemento da estrada directamente relacionado coa ordenación, orientación, sinalización e seguridade da circulación, ou modificar as súas características ou situación, cando non se impida que o elemento de que se trate siga prestando a súa función.

f) Destruír, deteriorar, alterar ou modificar intencionadamente calquera obra ou instalación da estrada ou dos seus elementos funcionais, cando non se afecte á calzada ou ás beiravías.

g) Establecer nas zonas de protección, instalacións de calquera natureza ou realizar actividades que resulten perigosas, incómodas ou insalubres para as persoas usuarias da estrada, sen adoptar as medidas pertinentes para evitalo.

3. Son infraccións moi graves:

a) Realizar obras, instalacións, usos ou actuacións non permitidas na zona de dominio público da estrada ou incumprindo algunha das prescricións impostas nas autorizacións outorgadas cando, neste último caso, non fose posible a súa legalización posterior.

b) Colocar, verter, arroxar ou abandonar na explanación da estrada, pero fóra da calzada e das beiravías, obxectos, elementos ou materiais de calquera natureza, cando poñan en perigo ás persoas usuarias da estrada.

c) Colocar, verter, arroxar ou abandonar na calzada da estrada, obxectos, elementos ou materiais de calquera natureza.

d) Substraer ou, intencionadamente, destruír ou deteriorar calquera elemento da estrada directamente relacionado coa ordenación, orientación, sinalización e seguridade da circulación ou modificar as súas características ou situación, cando se impida que o elemento de que se trate siga prestando a súa función.

e) Destruír, deteriorar, alterar ou modificar intencionadamente calquera obra ou instalación da estrada ou dos seus elementos funcionais, cando se afecte á calzada ou ás beiravías.

f) Establecer calquera clase de publicidade visible desde a zona de dominio público da estrada.

Artigo 62. *Concorrencia de infraccións.*

Cando da comisión dunha infracción derive necesariamente a comisión doutra ou doutras, deberá impoñerse unicamente a sanción correspondente á infracción máis grave cometida.

BORRADOR

Artigo 63. *Responsabilidade.*

1. Serán responsables da infracción as persoas físicas ou xurídicas seguintes:

a) O promotor da actividade e, no seu caso, a persoa que a executa, o/a técnico/a director/a daquela e a persoa propietaria do terreo no que se realiza.

b) No caso de incumprimento das condicións dunha autorización administrativa, a persoa titular desta.

2. Nos supostos en que aparezan varias persoas responsables da actuación, responderán todas elas de forma solidaria da sanción que se impoña, da reparación dos danos, da indemnización polos danos non reparables e as perdas causadas e do restablecemento da realidade física alterada.

Artigo 64. *Obriga de reparación, indemnización e restitución.*

Sen prexuízo da sanción que se impoña, a persoa ou persoas responsables dunha infracción das previstas nesta Lei teñen a obriga de reparar os danos, de indemnizar polos danos non reparables e as perdas causados pola infracción e de proceder a restituír e repoñer as cousas ó seu estado anterior.

Estas obrigas seranlle esixidas ás persoas responsables da infracción en calquera momento, independentemente da eventual prescrición desta ou das sancións que deriven dela.

No caso de que a administración titular da estrada considere urxente a dita reparación ou restitución, procederase á súa execución con cargo á persoa infractora, sen necesidade de requirimento nin audiencia previa, e sen prexuízo da liquidación definitiva previa audiencia ó efecto.

Artigo 65. *Prescrición das infraccións.*

1. O prazo de prescrición das infraccións será de seis (6) anos para as moi graves, catro (4) anos para as graves e dous (2) anos para as leves.

2. O cómputo do prazo de prescrición iniciarase na data en que se tivese cometido a infracción ou, no caso de actividades continuadas, na data do seu cese. En caso de que a actividade constitutiva de infracción non puidese coñecerse por falta de manifestación de signos externos, o prazo computarase a partir de cando estes sexan manifestamente perceptibles.

Interromperá a prescrición a iniciación, co coñecemento da persoa interesada, do procedemento sancionador, volvendo a transcorrer o prazo se aquel estivera paralizado durante máis dun (1) mes por causa non imputable á presunta persoa responsable.

CAPÍTULO II

Sancións

BORRADOR

Artigo 66. *Sancións.*

1. As infraccións previstas nesta Lei sancionaranse coas seguintes multas:

a) As infraccións leves, con multa de douscentos cincuenta (250 €) a dous mil cincocentos euros (2.500 €).

b) As infraccións graves, con multa de dous mil cincocentos un (2.501 €) a dez mil euros (10.000 €).

c) As infraccións moi graves, con multa de dez mil un (10.001 €) a douscentos cincuenta mil euros (250.000 €).

2. Cando o beneficio económico obtido coa comisión da infracción viaria sexa superior á sanción que lle corresponda, esta incrementarase na contía equivalente ó beneficio económico obtido pola persoa infractora.

Artigo 67. *Gradación.*

1. Para a gradación das sancións teranse en conta as seguintes circunstancias:

a) Agravantes:

1.º Natureza dos danos e perdas producidos.

2.º Risco xerado.

3.º Intencionalidade da persoa causante ou responsable.

4.º Acumulación de ilícitos nun mesmo feito.

5.º Reincidencia, pola comisión no termo dun (1) ano de máis dunha (1) infracción viaria, cando así fose declarado por resolución firme.

6.º Dificultade técnica ou custe económico da reposición da realidade física alterada e da reparación dos danos e perdas causados.

7.º Alcance na perturbación da prestación do servizo público viario.

8.º Incumprimento das medidas de protección da legalidade viaria ordenadas.

b) Atenuantes:

1.º Recoñecemento dos feitos e da súa responsabilidade por parte da persoa responsable da actuación.

2.º Ter procedido a persoa responsable da actuación a diminuír os danos e perdas causados antes da iniciación do expediente de sanción.

BORRADOR

3.º Ter procedido a persoa responsable da actuación a repoñer a realidade física alterada antes da resolución pola que se impón a sanción.

2. O importe da multa a impoñer determinarase tendo en conta as circunstancias de gradación concorrentes.

Artigo 68. *Multas coercitivas.*

1. Se ademais da imposición das sancións previstas neste capítulo, como consecuencia da infracción cometida, a resolución impuxera á persoa sancionada a obriga de restitución e reposición das cousas ó seu estado anterior, e non cumprise o prazo fixado naquela ou nun requirimento posterior, unha vez transcorrido o dito prazo, poderán impoñérselle multas coercitivas, conforme ó establecido na lexislación en materia de procedemento administrativo.

2. A contía de cada unha destas multas coercitivas non superará o vinte por cento (20%) da multa fixada para a infracción cometida.

3. A imposición de multas coercitivas é independente da imposición de multas en concepto de sanción e compatible con estas.

Artigo 69. *Concorrencia de sancións.*

1. Non poderán sancionarse os feitos que teñan sido sancionados penal ou administrativamente, nos casos en que se aprecie identidade do suxeito, feito e fundamento.

2. As sancións administrativas que se impoñan ás distintas persoas responsables como consecuencia dunha infracción viaria teñen carácter independente.

3. Sen prexuízo de que a súa responsabilidade poida apreciarse nun mesmo procedemento administrativo, as persoas responsables de dous ou máis feitos constitutivos de infracción viaria serán sancionadas conforme ó previsto nesta Lei por cada unha das accións cometidas.

Artigo 70. *Prescrición das sancións.*

1. O prazo de prescrición das sancións será de tres (3) anos para as correspondentes a infraccións moi graves, dous (2) anos para as correspondentes a infraccións graves e un (1) ano para as correspondentes a infraccións leves.

2. O cómputo do prazo de prescrición contarase dende o seguinte a aquel en que adquira firmeza a resolución pola que se impoña a sanción.

Interromperá a prescrición a iniciación, co coñecemento da persoa interesada, do procedemento de execución, volvendo a transcorrer o prazo se aquel estivera paralizado durante máis dun (1) mes por causa non imputable á persoa infractora.

CAPÍTULO III

Procedemento

BORRADOR

Artigo 71. *Procedemento e competencia.*

1. O procedemento para a imposición de sancións por infraccións viarias axustarase ó establecido nesta Lei e, de xeito supletorio, na normativa reguladora do procedemento administrativo común, nas súas disposicións de desenvolvemento e na normativa autonómica aplicable.

2. Correspóndelle á administración titular da estrada na que se teña cometido a infracción a potestade sancionadora en materia de estradas así como a potestade para a imposición de:

a) A obriga da reparación dos danos, da indemnización polos danos non reparables e as perdas causadas e da restitución da realidade física alterada.

b) Multas coercitivas.

c) O resto de medidas de protección da legalidade viaria.

3. O exercicio das potestades ás que se fai referencia no apartado anterior correspóndelle ós órganos administrativos ós que a administración lle atribúa expresamente a competencia para a iniciación, instrución e resolución dos expedientes correspondentes, por disposición de rango legal ou regulamentario.

Artigo 72. *Acción pública.*

Será pública a acción para esixir a observancia do establecido nesta Lei.

Artigo 73. *Condición de autoridade.*

1. O persoal funcionario adscrito ás funcións de explotación das estradas terá a condición de axentes da autoridade cando se atope no exercicio das ditas funcións.

2. Os feitos constatados polo persoal funcionario ó que se lle recoñece a condición de autoridade, e que se formalicen en documento público observando os requisitos legais pertinentes, terán valor probatorio ser prexuízo das probas que en defensa dos respectivos dereitos ou intereses poidan sinalar ou aportar as persoas administradas.

Artigo 74. *Condutas constitutivas de delito ou falta.*

1. En calquera momento do procedemento sancionador en que o órgano competente estime que os feitos tamén puideran ser constitutivos de ilícito penal, comunicarallo ó Ministerio Fiscal, solicitándolle testemuño sobre as actuacións practicadas respecto da comunicación.

Nestes supostos, así como cando o órgano competente teña coñecemento de que se está a desenvolver un proceso penal sobre os mesmos feitos, solicitará do órgano xudicial comunicación sobre as actuacións adoptadas.

2. Recibida a comunicación, e no caso de que se estime que existe identidade de suxeito, feito e fundamento entre a infracción administrativa e a infracción penal que puidera corresponder, o

BORRADOR

órgano competente para a resolución do procedemento acordará a súa suspensión hasta que recaía resolución xudicial.

3. O desenvolvemento dun proceso penal non exclúe a posibilidade de que a administración titular da estrada exercite as medidas de protección da legalidade viaria previstas no Capítulo IV do Título IV desta Lei.

4. A sanción penal excluirá a imposición de sanción administrativa, pero non a obriga de repoñer a realidade física alterada.

5. De non estimarse a existencia de delito ou falta, a administración titular da estrada poderá proseguir ou, no seu caso, iniciar, o expediente de sanción que, en todo caso, deberá respectar os feitos declarados probados por resolución xudicial penal firme.

Artigo 75. *Vía administrativa de constrinximento.*

Poderán esixirse pola vía administrativa de constrinximento os importes correspondentes ás multas. Tamén se poderá empregar este procedemento para esixir os importes correspondentes ás indemnizacións polos danos non reparables e as perdas causadas, así como os derivados dos gastos pola execución subsidiaria da reparación dos danos causados ou da restitución da realidade física alterada. Nestes últimos casos, o importe determinarase en función do custo que para a administración supoñan as anteditas reparación ou restitución.

Artigo 76. *Caducidade do procedemento.*

O prazo máximo para ditar e notificar a resolución que poña fin ó procedemento será dun (1) ano, contados a partir da data en que se incoou o expediente de sanción. No seu caso, poderase tramitar a ampliación deste prazo máximo segundo o procedemento establecido na lexislación en materia de procedemento administrativo.

O cumprimento do prazo máximo sen que se notifique a resolución producirá a caducidade do procedemento. Non obstante, poderá incoarse un novo expediente de sanción cando os feitos constitutivos da infracción non tivesen prescrito conforme ó establecido nesta Lei. A estes efectos, conservarán a súa validez os actos de trámite previos á instrución do expediente caducado e nomearase a unha persoa distinta como instrutora deste.

Disposición adicional primeira. Edificacións, instalacións e peches preexistentes.

1. Nas edificacións, instalacións e peches preexistentes na zona comprendida entre a liña exterior de delimitación da calzada da estrada e a liña límite de edificación poderanse autorizar, no que á lexislación sectorial en materia de estradas se refire, e sempre que quede garantida a seguridade viaria na estrada e nos seus accesos e non se produza cambio de uso nin incremento de volume edificado, por encima ou por debaixo da rasante do terreo:

a) Con carácter xeral, as obras de mantemento, conservación e rehabilitación.

b) Excepcionalmente, obras de rehabilitación estrutural, naqueles supostos de interese público ou social, así cualificados.

BORRADOR

2. As edificacións, instalacións e peches preexistentes que se vexan afectadas por obras de reforma da estrada e que conten con autorización, sempre que lles fose esixible, poderán ser repostas, polo súa persoa propietaria ou pola administración titular da actuación, coas mesmas características que tivesen e, en todo caso, fóra da zona de dominio público.

Disposición adicional segunda. Organismos xestores.

1. As administracións titulares das redes de estradas poderán dispor de organismos autónomos ou axencias públicas que asuman a xestión da rede de estradas na súa totalidade, de estradas individuais, de conxuntos delas ou treitos daquelas, dos seus elementos funcionais e/ou das actuacións que en cada caso se realicen, e que actuarán como organismos xestores daquelas.

2. Na normativa de desenvolvemento que regule o funcionamento do organismo xestor, a administración titular poderá atribuírlle a aquel o exercicio das competencias que nesta Lei lle corresponden a ela, para o exercicio efectivo das funcións relacionadas co ámbito de xestión que lle teña sido encomendado.

Non poderán serlle atribuídas ó organismo xestor, aparte das competencia que na presenten Lei se lle atribúen expresamente ó Consello da Xunta de Galicia ou á consellería da Xunta de Galicia competente en materia de estradas, as seguintes:

a) Con respecto ós plans sectoriais de estradas e ás súas modificacións, establecer os obxectivos e directrices do seu contido e elevalos para a súa aprobación ó Consello da Xunta de Galicia.

b) Acordar con outras administracións cambios na titularidade das estradas.

c) Resolver os expedientes de información pública en materia de estradas e informe das administracións afectadas.

d) Aprobar definitivamente os estudios informativos ou, no seu caso, os anteproxectos ou proxectos que asuman a súa función segundo o previsto nesta Lei.

e) Informar as propostas de redacción, revisión ou modificación de instrumentos de planeamento que afecten ás estradas existentes ou a actuacións previstas nos plans de estradas vixentes.

f) Establecer medidas ou procedementos compensatorios que, nos treitos das estradas onde se estableza un pago de peaxe ou taxa polo seu uso, veñan a reducir ou anular o pago directo polas persoas usuarias.

g) Aprobar o establecemento de contribucións especiais.

h) Aprobar a redución excepcional das distancias establecidos con carácter xeral para a liña límite de edificación.

3. Os recursos xerados pola explotación das estradas e as contribucións especiais, segundo se definen nesta Lei, contribuirán ó financiamento do correspondente organismo xestor, no caso de que exista.

BORRADOR

Disposición adicional terceira. Actualización de sancións.

A contía das multas previstas nesta Lei poderá ser actualizada mediante decreto do Consello da Xunta de Galicia, segundo a evolución do índice de prezos ó consumo na Comunidade Autónoma de Galicia.

Disposición transitoria primeira. Procedementos administrativos iniciados con anterioridade á entrada en vigor desta Lei.

1. Os procedementos administrativos iniciados con anterioridade á entrada en vigor desta Lei rexeranse polo disposto na normativa anterior, coa excepción dos procedementos sancionadores, ós que será de aplicación a norma máis favorable para as presuntas persoas infractoras.

2. Cando os procedementos administrativos iniciados con anterioridade á entrada en vigor desta Lei deran lugar a recursos económicos pola explotación das estradas, análogos ós previstos nesta, estes contribuirán ó financiamento do correspondente organismo xestor, no caso de que exista e, no seu defecto, da administración titular.

Disposición transitoria segunda. Normativa de aplicación supletoria.

Naqueles aspectos que non se regulen pola normativa técnica básica de interese xeral establecida pola Administración Xeral do Estado e nos que por parte da consellería competente en materia de estradas non se teñan ditado normas ou instrucións complementarias relativas á execución de obras de estradas de titularidade da Comunidade Autónoma ou das entidades locais de Galicia, serán aplicables as aprobadas polo Ministerio de Fomento para as estradas da Rede de Estradas do Estado, no que non se opoñan a esta Lei ou ó seu Regulamento.

Disposición derrogatoria única. Cláusula derrogatoria.

Queda derrogada a Lei 4/1994, de 14 de setembro, de Estradas de Galicia e cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan á presente Lei.

Disposición final primeira. Título competencial.

Esta Lei dítase ó amparo do disposto no artigo 148.1.5º da Constitución Española, que establece que as comunidades autónomas poden asumir competencias en materia de estradas cando o seu itinerario se desenvolva integramente no territorio destas e do artigo 27.8 do Estatuto de Autonomía de Galicia que lle reserva á Comunidade Autónoma a competencia exclusiva en materia de estradas non incorporadas á rede do Estado e cuxo itinerario se desenvolva integramente no territorio da Comunidade Autónoma.

Disposición final segunda. Habilitación para o desenvolvemento regulamentario.

Habilítase á Xunta de Galicia para o desenvolvemento regulamentario desta Lei.

Disposición final terceira. Entrada en vigor.

Esta Lei entrará en vigor ós tres (3) meses da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

BORRADOR